

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๙๘ รูป มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

๔.๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

๔.๖ สรุปองค์ความรู้จากการวิจัย (Body of knowledge)

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม อายุ พรรษา วุฒิการศึกษา แผนกสามัญ วุฒิการศึกษาแผนกนักระธรรม วุฒิการศึกษาแผนกบาลี และประสบการณ์ในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น มีรายละเอียดดังตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = ๑๙๘)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (รูป)	ร้อยละ
๑. อายุ		
๒๐-๓๐ ปี	๑๙	๙.๖
๓๑-๔๐ ปี	๓๔	๑๗.๒
๔๑-๕๐ ปี	๑๓๓	๖๗.๒
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๒	๖.๑
รวม	๑๙๘	๑๐๐.๑
๒. พรรษา		
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๔๐	๒๐.๒
๕-๑๐ พรรษา	๖๘	๓๔.๓
๑๑-๑๕ พรรษา	๓๑	๑๕.๗
๑๖ พรรษาขึ้นไป	๕๙	๒๙.๘
รวม	๑๙๘	๑๐๐.๐
๓. วุฒิการศึกษาสายสามัญ		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔๙	๒๔.๗
ปริญญาตรี	๗๖	๓๘.๔
สูงกว่าปริญญาตรี	๗๓	๓๖.๙
รวม	๑๙๘	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ) แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = ๑๙๘)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (รูป)	ร้อยละ
๔. วุฒิกการศึกษาทางธรรม		
ไม่มีวุฒิทางธรรม	๖๐	๓๐.๓
นักธรรมชั้นตรี	๘๙	๔๔.๙
นักธรรมชั้นโท	๓๓	๑๖.๗
นักธรรมชั้นเอก	๑๖	๘.๑
รวม	๑๙๘	๑๐๐.๐
๕. วุฒิกศึกษาเปรียญธรรม		
ไม่มีวุฒิเปรียญธรรม	๕๖	๒๘.๓
ประโยค ๑-๒ ถึง ป.ธ. ๓	๑๐๑	๕๑.๐
ป.ธ.๔ - ป.ธ. ๖	๓๖	๑๘.๒
ป.ธ. ๗ - ป.ธ. ๙	๕	๒.๕
รวม	๑๙๘	๑๐๐.๐
๖. ประสบการณ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น		
ต่ำกว่า ๕ ปี	๙๕	๔๗.๙๘
๕-๑๐ ปี	๕๕	๒๗.๗๗
๑๑-๑๕ ปี	๒๙	๑๔.๖๕
๑๖ ปีขึ้นไป	๑๙	๙.๖๐
รวม	๑๙๘	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับอายุ พรรษา วุฒิกการศึกษาแผนกสามัญ วุฒิกการศึกษาแผนกนักธรรม วุฒิกการศึกษาแผนกบาลี และ ประสบการณ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนี้

อายุ พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๑๓๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๒ รองลงมา มีอายุ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๓๔ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒ รองลงมา มีอายุ ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๑๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๙.๖ สุดท้าย มีอายุ ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๒ รูป คิดเป็นร้อยละ ๖.๑

พรรษา พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีพรรษา ๕-๑๐ พรรษา จำนวน ๖๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓ รองลงมา มีพรรษา ๑๖ พรรษาขึ้นไป จำนวน ๕๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘ รองลงมา มีพรรษา ต่ำกว่า ๕ พรรษา จำนวน ๔๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒ สุดท้ายมีพรรษา ๑๑-๑๕ พรรษา จำนวน ๓๑ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗

วุฒิการศึกษาสายสามัญ พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน ๗๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔ รองลงมามีวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๗๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๙ และสุดท้ายมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๔๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๗

วุฒิการศึกษาทางธรรม พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒินักธรรมชั้นตรี จำนวน ๘๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๙ รองลงมา ไม่มีวุฒิทางธรรม จำนวน ๖๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓ รองลงมา มีวุฒินักธรรมชั้นโท จำนวน ๓๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ สุดท้ายมีวุฒินักธรรมชั้นเอก จำนวน ๑๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๘.๑

วุฒิการศึกษาเปรียญธรรม พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประโยค ๑-๒ ถึง ป.ธ. ๓ จำนวน ๑๐๑ รูป คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐ รองลงมา ไม่มีวุฒิเปรียญธรรม จำนวน ๕๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓ รองลงมา ป.ธ. ๔ - ป.ธ. ๖ จำนวน ๓๖ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒ สุดท้ายมี ป.ธ. ๗ - ป.ธ. ๙ จำนวน ๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒.๕

ประสบการณ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น พระสงฆ์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ต่ำกว่า ๕ ปี จำนวน ๙๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๘ รองลงมามีประสบการณ์ ๕-๑๐ ปี จำนวน ๕๕ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๘ รองลงมามีประสบการณ์ ๑๑-๑๕ ปีจำนวน ๒๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๕ สุดท้ายมีประสบการณ์ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๙ รูป คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๐

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถวิเคราะห์ข้อมูลระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวม

(n = ๑๙๘ รูป)

บทบาทของพระสงฆ์ ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับบทบาท		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. บทบาทในการตัดสินใจ	๔.๔๐	๐.๔๕๒	มาก
๒. บทบาทในการดำเนินกิจกรรม	๔.๓๗	๐.๕๐๒	มาก
๓. บทบาทในผลประโยชน์	๔.๓๔	๐.๕๖๗	มาก
๔. บทบาทในการประเมินผล	๔.๔๑	๐.๕๔๖	มาก
ภาพรวม	๔.๓๘	๐.๔๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๘$, S.D. = ๐.๔๕๖) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๔๑$, S.D. = ๐.๕๔๖) รองลงมา คือ ด้านบทบาทในการตัดสินใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = ๔.๔๐$, S.D. = ๐.๔๕๒) และด้านบทบาทในผลประโยชน์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๔.๓๔$, S.D. = ๐.๕๖๗)

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการตัดสินใจ

(n = ๑๙๘ รูป)

ข้อที่	ด้านบทบาทในการตัดสินใจ	ระดับบทบาท		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑	ท่านมีบทบาทในการประชุมวางแผน / ดำเนินการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน	๔.๒๘	๐.๗๖๑	มาก
๒	ท่านมีบทบาทในการตัดสินใจในการแนะนำเกี่ยวกับ การอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในวัด	๔.๕๑	๐.๖๑๑	มากที่สุด
๓	ท่านเคยมีบทบาทในการให้ข้อมูล แนะนำเกี่ยวกับ การอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นกับผู้นำในชุมชน	๔.๖๕	๐.๕๐๙	มากที่สุด
๔	ท่านมีบทบาทเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการ ป้องกันการเสื่อมทางวัฒนธรรมในชุมชน	๔.๓๕	๐.๖๙๕	มาก
๕	ท่านเคยมีบทบาทในการสร้างมาตรการรักษา วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมในท้องถิ่น	๔.๑๕	๐.๗๒๒	มาก
๖	เวลาประชุมหากท่านไม่เห็นด้วยกับแนวทางการ แก้ไข / การป้องกันความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ท่านได้เสนอแนะข้อคิดเห็น	๔.๔๖	๐.๖๘๐	มาก
ภาพรวม		๔.๔๐	๐.๔๕๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๔๐$, S.D. = ๐.๔๕๒) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี มีบทบาทในการให้ข้อมูล แนะนำเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นกับผู้นำในชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๖๕$, S.D. = ๐.๕๐๙) รองลงมา คือ มีบทบาทในการตัดสินใจในการแนะนำเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในวัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = ๔.๕๑$, S.D. = ๐.๖๑๑) และมีบทบาทในการสร้างมาตรการรักษาวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมในท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๔.๑๕$, S.D. = ๐.๗๒๒)

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม

(n = ๑๙๘ รูป)

ข้อที่	ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม	ระดับบทบาท		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑	ท่านเคยเทศน์ / สั่งสอนเรื่องวัฒนธรรม / ประเพณีทางศาสนาในวัด	๔.๖๖	๐.๕๑๕	มากที่สุด
๒	ท่านเคยจัดกิจกรรมเผยแพร่เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีทางหอกระจายข่าว	๔.๔๕	๐.๖๗๒	มาก
๓	ท่านเคยร่วมรณรงค์ในการทำกิจกรรมป้องกันรักษาวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่นชุมชน	๔.๕๔	๐.๖๕๘	มากที่สุด
๔	ท่านเคยชักชวนคณะสงฆ์ให้ร่วมกันส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน	๔.๑๘	๐.๗๓๒	มาก
๕	ท่านมีบทบาทในการให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมแก่บุคคลภายนอกวัด	๔.๒๖	๐.๗๖๘	มาก
๖	ท่านมีบทบาทในการให้ข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	๔.๑๑	๐.๘๑๑	มาก
ภาพรวม		๔.๓๗	๐.๕๐๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๗$, S.D.= ๐.๕๐๒) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี เคยเทศน์ / สั่งสอนเรื่องวัฒนธรรม / ประเพณีทางศาสนาในวัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๖๖$, S.D. = ๐.๕๑๕) รองลงมา คือ มีเคยร่วมรณรงค์ในการทำกิจกรรมป้องกันรักษาวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่นชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = ๔.๕๔$, S.D. = ๐.๖๕๘) และมีบทบาทในการให้ข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๔.๑๑$, S.D. = ๐.๕๐๒)

ตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในผลประโยชน์

(n = ๑๙๘ รูป)

ข้อที่	ด้านบทบาทในผลประโยชน์	ระดับบทบาท		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑	ท่านได้รับใบประกาศจากการสนับสนุนงานของคณะสงฆ์และจากภาครัฐในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น	๔.๑๘	๐.๗๕๐	มาก
๒	ท่านได้รับประโยชน์จากการเทศน์ และการอบรมสั่งสอน การเผยแผ่วัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน	๔.๑๐	๐.๘๒๕	มาก
๓	ท่านได้รับการยอมรับศรัทธาจากญาติโยมในการเคารพนับถือท่านจากการเผยแผ่วัฒนธรรมท้องถิ่นในวัด	๔.๒๑	๐.๘๓๒	มาก
๔	ท่านเคยได้รับชื่อเสียงในการยอมรับของสังคมจากการมีบทบาทพัฒนาวัฒนธรรมที่ดีของคนในชุมชน	๔.๕๗	๐.๖๔๘	มากที่สุด
๕	ทำให้ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีกลับมาสู่สังคมและชุมชน	๔.๔๖	๐.๗๑๗	มาก
๖	ทำให้คนรุ่นใหม่มีใจใสในการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชนต่อไปเพื่ออนุชนรุ่นหลัง	๔.๔๙	๐.๖๒๗	มาก
ภาพรวม		๔.๓๔	๐.๕๖๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๔$, S.D.= ๐.๕๖๗) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี เคยได้รับชื่อเสียงในการยอมรับของสังคมจากการมีบทบาทพัฒนาวัฒนธรรมที่ดีของคนในชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๕๗$, S.D. = ๐.๖๔๘) รองลงมา คือ ทำให้คนรุ่นใหม่มีใจใสในการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชนต่อไปเพื่ออนุชนรุ่นหลัง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = ๔.๔๙$, S.D. = ๐.๖๒๗) และได้รับประโยชน์จากการเทศน์ และการอบรมสั่งสอน การเผยแผ่วัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๔.๑๐$, S.D. = ๐.๘๒๕)

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการประเมินผล
(n = ๑๙๘ รูป)

ข้อที่	ด้านบทบาทในการประเมินผล	ระดับบทบาท		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
๑	ท่านได้มีส่วนร่วมติดตามประเมินผลวัฒนธรรมท้องถิ่นกับองค์กรคณะสงฆ์และชุมชน	๔.๔๖	๐.๖๓๔	มาก
๒	ท่านได้เข้าร่วมประชุมการประเมินผลการป้องกันความเสื่อมทางวัฒนธรรมในชุมชน	๔.๓๕	๐.๗๒๓	มาก
๓	ท่านได้แสดงความคิดเห็นหรือประชุมร่วมกับคณะสงฆ์ในการประเมินผลเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น	๔.๓๒	๐.๗๓๘	มาก
๔	ท่านได้ร่วมเสนอความเห็นในการปรับปรุงขั้นตอนหรือกิจกรรมใดของการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น	๔.๔๙	๐.๖๑๙	มาก
๕	ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการป้องกันปัญหาขัดแย้งทางด้านวัฒนธรรม	๔.๔๔	๐.๖๑๗	มาก
๖	ท่านมีส่วนร่วมในการติดตามผลการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งในวัดและชุมชน	๔.๓๘	๐.๖๒๔	มาก
ภาพรวม		๔.๔๑	๐.๕๔๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๔๑$, S.D. = ๐.๕๔๖) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ร่วมเสนอความเห็นในการปรับปรุงขั้นตอนหรือกิจกรรมใดของการพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๔๙$, S.D. = ๐.๖๑๙) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมติดตามประเมินผลวัฒนธรรมท้องถิ่นกับองค์กรคณะสงฆ์และชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = ๔.๔๖$, S.D. = ๐.๖๓๔) และได้แสดงความคิดเห็นหรือประชุมร่วมกับคณะสงฆ์ในการประเมินผลเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = ๔.๓๒$, S.D. = ๐.๗๓๘)

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบระดับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี การทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปร ได้แก่ การจำแนกตาม อายุ พรรษา วุฒิการศึกษาแผนกสามัญ วุฒิการศึกษาแผนกนักธรรม วุฒิการศึกษาแผนกบาลี และประสบการณ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น แสดงด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test) และค่าเอฟ (F – test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับการทดสอบ ๐.๐๕ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

สมมติฐานที่ ๑ พระสงฆ์ที่มีอายุต่างกัน มีบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๗ การเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามอายุ

(n = ๑๙๘ รูป)

บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี	อายุ								F	Sig.
	๒๐-๓๐ ปี (๑๙)		๓๑-๔๐ ปี (๓๔)		๔๑-๕๐ ปี (๑๓๓)		๕๑ ปีขึ้นไป (๑๒)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
๑. บทบาทในการตัดสินใจ	๔.๓๒	๐.๔๒๑	๔.๓๐	๐.๓๙๙	๔.๔๓	๐.๔๖๘	๔.๔๓	๐.๔๕๒	๐.๙๕๑	๐.๔๑๗
๒. บทบาทในการดำเนินกิจกรรม	๔.๔๒	๐.๔๓๒	๔.๒๗	๐.๕๕๑	๔.๓๙	๐.๔๙๒	๔.๓๓	๐.๖๐๓	๐.๕๘๕	๐.๖๒๕
๓. บทบาทในผลประโยชน์	๔.๔๔	๐.๕๖๔	๔.๑๒	๐.๕๑๙	๔.๓๘	๐.๕๖๙	๔.๒๕	๐.๕๘๘	๒.๒๔๑	๐.๐๘๕
๔. บทบาทในการประเมินผล	๔.๔๖	๐.๔๕๑	๔.๓๑	๐.๖๑๐	๔.๔๔	๐.๕๔๑	๔.๒๔	๐.๕๓๙	๐.๙๙๗	๐.๓๙๖
ภาพรวม	๔.๔๑	๐.๔๑๒	๔.๒๕	๐.๔๔๓	๔.๔๑	๐.๔๕๙	๔.๓๑	๐.๕๑๑	๑.๒๓๐	๐.๓๐๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ พระสงฆ์ที่มีพรรษาต่างกัน มีบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน
 ตารางที่ ๔.๘ การเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพรรษา

(n = ๑๙๘ รูป)

บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี	พรรษา								F	Sig.
	ต่ำกว่า ๕ พรรษา (๔๐)		๕-๑๐ พรรษา (๖๘)		๑๑-๑๕ พรรษา (๓๑)		๑๖ พรรษาขึ้นไป (๕๙)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
๑. บทบาทในการตัดสินใจ	๔.๕๕	๐.๔๒๖	๔.๔๐	๐.๔๔๒	๔.๔๒	๐.๔๕๙	๔.๒๙	๐.๔๕๕	๒.๙๒๒*	๐.๐๓๕
๒. บทบาทในการดำเนินกิจกรรม	๔.๕๔	๐.๔๘๘	๔.๓๗	๐.๔๘๔	๔.๓๙	๐.๕๔๘	๔.๒๔	๐.๔๘๔	๒.๘๘๘*	.๐๓๗
๓. บทบาทในผลประโยชน์	๔.๔๕	๐.๕๔๖	๔.๔๓	๐.๕๖๐	๔.๓๔	๐.๕๔๘	๔.๑๕	๐.๖๖๒	๓.๓๑๕*	๐.๐๒๑
๔. บทบาทในการประเมินผล	๔.๕๒	๐.๕๔๕	๔.๔๕	๐.๔๘๕	๔.๔๒	๐.๕๐๗	๔.๒๘	๐.๖๑๗	๑.๗๑๘	๐.๑๖๕
ภาพรวม	๔.๕๑	๐.๔๓๓	๔.๔๑	๐.๓๙๘	๔.๓๙	๐.๔๕๙	๔.๒๔	๐.๕๐๕	๓.๒๒๘*	๐.๐๒๔

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อจำแนกรายด้านก็พบว่า พระสงฆ์ที่มีพรรษาต่างกัน มีบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการตัดสินใจ ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม และด้านบทบาทในผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนในด้านบทบาทในการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน เมื่อพบว่า มีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) รายละเอียดตามตารางที่ ๔.๙ – ๔.๑๒

ตารางที่ ๔.๙ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ โดยภาพรวม ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) จำแนกตามพรรษา

(n = ๑๙๘ รูป)

พรรษา	$\bar{x}$	พรรษา			
		ต่ำกว่า ๕ พรรษา (๔๐)	๕-๑๐ พรรษา (๖๘)	๑๑-๑๕ พรรษา (๓๑)	๑๖ พรรษาขึ้นไป (๕๙)
		๔.๕๑	๔.๔๑	๔.๓๙	๔.๒๔
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๔.๕๑	-	๐.๑๐	๐.๑๒	๐.๒๗*
๕-๑๐ พรรษา	๔.๔๑	-	-	๐.๐๒	๐.๑๗*
๑๑-๑๕ พรรษา	๔.๓๙	-	-	-	๐.๑๕
๑๖ พรรษาขึ้นไป	๔.๒๔	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๙ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม จำแนกตามพรรษา พบว่า แตกต่างกันดังนี้

พระสงฆ์ที่มีพรรษา ต่ำกว่า ๕ พรรษา และมีพรรษา ๖-๑๐ พรรษา มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าพระสงฆ์ที่มีพรรษา ๑๖ พรรษาขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้านบทบาทในการตัดสินใจ ด้วยวิธี
ผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) จำแนกตามพรรษา

(n = ๑๙๘ รูป)

พรรษา	$\bar{x}$	พรรษา			
		ต่ำกว่า ๕ พรรษา (๔๐)	๕-๑๐ พรรษา (๖๘)	๑๑-๑๕ พรรษา (๓๑)	๑๖ พรรษา ขึ้นไป (๕๙)
		๔.๕๕	๔.๔๐	๔.๔๒	๔.๒๙
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๔.๕๕	-	๐.๑๕	๐.๑๓	๐.๒๗*
๕-๑๐ พรรษา	๔.๔๐	-	-	-๐.๐๒	๐.๑๒
๑๑-๑๕ พรรษา	๔.๔๒	-	-	-	๐.๑๓
๑๖ พรรษาขึ้นไป	๔.๒๙	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของบทบาทของพระสงฆ์
ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการตัดสินใจ
จำแนกตามพรรษา พบว่า แตกต่างกันดังนี้

พระสงฆ์ที่มีพรรษา ต่ำกว่า ๕ พรรษา มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่า
พระสงฆ์ที่มีพรรษา ๑๖ พรรษาขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) จำแนกตามพรรษา

(n = ๑๙๘ รูป)

พรรษา	$\bar{x}$	พรรษา			
		ต่ำกว่า ๕ พรรษา (๔๐)	๕-๑๐ พรรษา (๖๘)	๑๑-๑๕ พรรษา (๓๑)	๑๖ พรรษาขึ้นไป (๕๙)
		๔.๕๔	๔.๓๗	๔.๓๙	๔.๒๔
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๔.๕๔	-	๐.๑๗	๐.๑๕	๐.๓๐*
๕-๑๐ พรรษา	๔.๓๗	-	-	-๐.๐๒	๐.๑๓
๑๑-๑๕ พรรษา	๔.๓๙	-	-	-	๐.๑๕
๑๖ พรรษาขึ้นไป	๔.๒๔	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม จำแนกตามพรรษา พบว่า แตกต่างกันดังนี้

พระสงฆ์ที่มีพรรษา ต่ำกว่า ๕ พรรษา มีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าพระสงฆ์ที่มีพรรษา ๑๖ พรรษาขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้านบทบาทในผลประโยชน์ ด้วยวิธี
ผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) จำแนกตามพรรษา

(n = ๑๙๘ รูป)

พรรษา	$\bar{x}$	พรรษา			
		ต่ำกว่า ๕ พรรษา (๔๐)	๕-๑๐ พรรษา (๖๘)	๑๑-๑๕ พรรษา (๓๑)	๑๖ พรรษา ขึ้นไป (๕๙)
		๔.๕๔	๔.๓๗	๔.๓๙	๔.๒๔
ต่ำกว่า ๕ พรรษา	๔.๕๕	-	๐.๐๒	๐.๑๐	๐.๓๐*
๕-๑๐ พรรษา	๔.๕๓	-	-	๐.๐๘	๐.๒๘*
๑๑-๑๕ พรรษา	๔.๓๔	-	-	-	๐.๑๙
๑๖ พรรษาขึ้นไป	๔.๑๕	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของบทบาทของพระสงฆ์
ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในผลประโยชน์
จำแนกตามพรรษา พบว่า แตกต่างกันดังนี้

พระสงฆ์ที่มีพรรษา ต่ำกว่า ๕ พรรษา และมีพรรษา ๖-๑๐ พรรษา มีบทบาทในการอนุรักษ์
วัฒนธรรมท้องถิ่น มากกว่าพระสงฆ์ที่มีพรรษา ๑๖ พรรษาขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๓ พระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษาแผนกสามัญต่างกัน มีบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ การเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษาสามัญ

(n = ๑๙๘ รูป)

บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี	วุฒิการศึกษาสามัญ						F	Sig.
	ต่ำกว่าปริญญาตรี (๔๙)		ปริญญาตรี (๗๖)		สูงกว่าปริญญาตรี (๗๓)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
๑. บทบาทในการตัดสินใจ	๔.๔๗	๐.๔๔๗	๔.๓๖	๐.๔๓๗	๔.๔๐	๐.๔๗๐	๐.๗๙๓	๐.๔๕๕๔
๒. บทบาทในการดำเนินกิจกรรม	๔.๓๔	๐.๕๕๓	๔.๓๕	๐.๔๙๑	๔.๔๐	๐.๔๘๓	๐.๒๘๓	๐.๗๕๕๔
๓. บทบาทในผลประโยชน์	๔.๔๙	๐.๔๘๒	๔.๓๑	๐.๕๔๙	๔.๒๖	๐.๖๒๒	๒.๗๔๘	๐.๐๖๗
๔. บทบาทในการประเมินผล	๔.๔๕	๐.๔๘๙	๔.๔๐	๐.๔๙๐	๔.๓๙	๐.๖๓๕	๐.๑๙๙	๐.๘๑๙
ภาพรวม	๔.๔๔	.๔๒๕	๔.๓๖	.๔๓๗	๔.๓๖	.๔๙๗	.๕๕๐	.๕๕๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ พระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษาแผนกธรรมต่างกัน มีบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๔ การเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษาแผนกธรรม

(n = ๑๙๘ รูป)

บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี	วุฒิการศึกษาแผนกธรรม								F	Sig.
	ไม่มีวุฒิการศึกษา นักธรรม (๖๐)		นักธรรมตรี (๘๙)		นักธรรมโท (๓๓)		นักธรรมเอก (๑๖)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
๑. บทบาทในการตัดสินใจ	๔.๔๑	๐.๔๕๐	๔.๔๒	๐.๔๕๕	๔.๓๘	๐.๔๙๙	๔.๓๔	๐.๓๖๒	๐.๑๔๔	๐.๙๓๔
๒. บทบาทในการดำเนินกิจกรรม	๔.๓๔	๐.๔๘๔	๔.๔๑	๐.๕๓๐	๔.๓๔	๐.๕๐๖	๔.๒๗	๐.๔๑๗	๐.๕๑๖	๐.๖๗๒
๓. บทบาทในผลประโยชน์	๔.๓๒	๐.๔๘๕	๔.๓๙	๐.๖๑๔	๔.๒๐	๐.๖๐๑	๔.๓๙	๐.๕๐๘	๐.๙๒๓	๐.๔๓๑
๔. บทบาทในการประเมินผล	๔.๔๕	๐.๕๐๗	๔.๓๔	๐.๖๐๐	๔.๔๕	๐.๕๑๑	๔.๕๓	๐.๔๒๓	๐.๘๗๙	๐.๔๕๓
ภาพรวม	๔.๓๘	๐.๔๑๙	๔.๓๙	๐.๔๙๐	๔.๓๔	๐.๔๗๗	๔.๓๘	๐.๓๘๓	๐.๐๘๑	๐.๙๗๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ พระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษาแผนกบาลีต่างกัน มีบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่าง
กัน

ตารางที่ ๔.๑๕ การเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามวุฒิการศึกษาแผนกบาลี
(n = ๑๙๘ รูป)

บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี	วุฒิการศึกษาแผนกบาลี								F	Sig.
	ไม่มีวุฒิการศึกษา บาลี (๕๖)		ประโยค ๑-๒ ถึง ป.ธ. ๓ (๑๐๑)		ป.ธ.๔ - ป.ธ. ๖ (๓๖)		ป.ธ. ๗ - ป.ธ. ๙ (๕)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
๑. บทบาทในการตัดสินใจ	๔.๔๕	๐.๔๔๗	๔.๓๘	๐.๔๖๔	๔.๓๖	๐.๔๓๓	๔.๖๐	๐.๔๑๘	๐.๗๒๗	๐.๕๓๗
๒. บทบาทในการดำเนินกิจกรรม	๔.๔๔	๐.๔๖๔	๔.๓๕	๐.๕๑๔	๔.๒๘	๐.๕๓๒	๔.๖๓	๐.๓๘๐	๑.๒๗๖	๐.๒๘๔
๓. บทบาทในผลประโยชน์	๔.๓๘	๐.๔๖๐	๔.๓๒	๐.๖๐๔	๔.๒๘	๐.๖๓๐	๔.๖๓	๐.๔๑๕	๐.๗๑๐	๐.๕๔๗
๔. บทบาทในการประเมินผล	๔.๔๗	๐.๔๕๐	๔.๔๐	๐.๕๑๙	๔.๒๙	๐.๗๓๖	๔.๖๓	๐.๔๑๕	๑.๐๗๖	๐.๓๖๑
ภาพรวม	๔.๔๓	๐.๓๙๖	๔.๓๖	๐.๔๖๐	๔.๓๐	๐.๕๓๑	๔.๖๓	๐.๓๙๕	๑.๑๔๗	๐.๓๓๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมไม่
แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ พระสงฆ์ที่มีประสบการณ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นต่างกัน มีบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๖ การเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

(n = ๑๙๘ รูป)

บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี	ประสบการณ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น								F	Sig.
	ต่ำกว่า ๕ ปี (๙๕)		๕-๑๐ ปี (๕๕)		๑๑-๑๕ ปี (๒๙)		๑๖ ปีขึ้นไป (๑๙)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
๑. บทบาทในการตัดสินใจ	๔.๔๒	๐.๔๖๙	๔.๔๓	๐.๔๓๘	๔.๓๙	๐.๓๘๖	๔.๒๕	๐.๕๐๑	๐.๗๙๖	๐.๔๙๗
๒. บทบาทในการดำเนินกิจกรรม	๔.๓๙	๐.๕๓๒	๔.๓๙	๐.๔๔๕	๔.๓๔	๐.๔๐๖	๔.๒๓	๐.๖๓๙	๐.๕๙๗	๐.๖๑๗
๓. บทบาทในผลประโยชน์	๔.๓๔	๐.๕๙๐	๔.๔๒	๐.๕๔๐	๔.๒๘	๐.๔๘๔	๔.๑๖	๐.๖๓๒	๑.๑๐๑	๐.๓๕๐
๔. บทบาทในการประเมินผล	๔.๔๓	๐.๕๗๖	๔.๔๒	๐.๕๒๒	๔.๓๕	๐.๕๑๔	๔.๓๘	๐.๕๓๕	๐.๑๖๗	๐.๙๑๘
ภาพรวม	๔.๓๙	๐.๔๘๓	๔.๔๒	๐.๔๒๓	๔.๓๔	๐.๓๙๙	๔.๒๕	๐.๕๐๒	๐.๖๗๙	๐.๕๖๖

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลสรุปโดยรวมการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามสมมติฐานที่ ๑ - ๖ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๗ สรุปโดยภาพรวมการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามสมมติฐานที่ ๑ - ๖

สถานภาพ ส่วนบุคคล	ด้านบทบาท ในการตัดสินใจ		ด้านบทบาท ในการดำเนินกิจกรรม		ด้านบทบาท ในผลประโยชน์		ด้านบทบาท ในการประเมินผล		โดยภาพรวม	
	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน	ยอมรับ สมมติฐาน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
๑. อายุ		✓		✓		✓		✓		✓
๒. พรรษา	✓		✓		✓			✓	✓	
๓. วุฒิการศึกษาแผนกสามัญ		✓		✓		✓		✓		✓
๔. วุฒิการศึกษาแผนกนักธรรม		✓		✓		✓		✓		✓
๕. วุฒิการศึกษาแผนกบาลี		✓		✓		✓		✓		✓
๖. ประสบการณ์ในการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น		✓		✓		✓		✓		✓

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านบทบาทในการตัดสินใจ ๒. ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม ๓. ด้านบทบาทในผลประโยชน์ และ ๔. ด้านบทบาทในการประเมินผล พบผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๘ ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการตัดสินใจ

ลำดับที่	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่
๑	มีลำดับชั้นตามตำแหน่งทำให้การตัดสินใจบางครั้งต้องเป็นไปตามลำดับตำแหน่งจะทำให้การทำงานช้าลง	๓๒
๒	ตัดสินใจในการจัดงานในวันสำคัญจัดงานตามประเพณีต้องคำนึงถึงงบประมาณทำให้บางครั้งจัดงานได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร	๒๑
๓	การจัดงานสืบสานวัฒนธรรมไทยมีการตัดสินใจจัดงานในบางครั้งก็จัดได้เต็มความสามารถหรือศักยภาพของวัดแต่บางครั้งก็ไม่สามารถจัดได้เนื่องจากถูกบีบบังคับด้วยงบประมาณ	๑๗

จากตารางที่ ๔.๑๘ ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอตอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ในประเด็นด้านบทบาทในการตัดสินใจ พบว่า ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับมีลำดับชั้นตามตำแหน่งทำให้การตัดสินใจบางครั้งต้องเป็นไปตามลำดับตำแหน่งจะทำให้การทำงานช้าลง อยู่ในลำดับที่ ๑ มีจำนวน ๓๒ รูป รองลงมา คือ ตัดสินใจในการจัดงานในวันสำคัญจัดงานตามประเพณีต้องคำนึงถึงงบประมาณทำให้บางครั้งจัดงานได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร อยู่ในลำดับที่ ๒ มีจำนวน ๒๑ รูป และการจัดงานสืบสานวัฒนธรรมไทยมีการตัดสินใจจัดงานในบางครั้งก็จัดได้เต็มความสามารถหรือศักยภาพของวัดแต่บางครั้งก็ไม่สามารถจัดได้เนื่องจากถูกบีบบังคับด้วยงบประมาณ อยู่ในลำดับสุดท้าย มีจำนวน ๑๗ รูป

ตารางที่ ๔.๑๙ ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรม
ท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑	ทุก ๆ คนขาดความร่วมมือกันในการร่วมแรงร่วมใจเพื่อมาร่วมทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม	๑๒
๒	การนัดให้ผู้นำและชาวบ้านมาประชุมกันที่วัดปีละสองสามครั้ง โดยทำกิจกรรมร่วมกันทุกฝ่ายมีวัดเป็นศูนย์กลางยังคงมีการให้ความร่วมมือน้อย	๑๐
๓	การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ ทั้งราชการและประชาชนมีน้อยลง	๙
๔	การตัดสินใจทำกิจกรรมบางครั้งผู้นำชาวบ้านมีส่วนร่วมและใช้การตัดสินใจของตนเองเป็นหลัก	๘

จากตารางที่ ๔.๑๙ ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ในประเด็นด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม พบว่า ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับทุก ๆ คนขาดความร่วมมือกันในการร่วมแรงร่วมใจเพื่อมาร่วมทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม อยู่ในลำดับที่ ๑ มีจำนวน ๑๒ รูป รองลงมา คือ การนัดให้ผู้นำและชาวบ้านมาประชุมกันที่วัดปีละสองสามครั้ง โดยทำกิจกรรมร่วมกันทุกฝ่ายมีวัดเป็นศูนย์กลางยังคงมีการให้ความร่วมมือน้อย อยู่ในลำดับที่ ๒ มีจำนวน ๑๐ รูป การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ ทั้งราชการและประชาชนมีน้อยลง อยู่ในลำดับที่ ๓ มีจำนวน ๙ รูป และการตัดสินใจทำกิจกรรมบางครั้งผู้นำชาวบ้านมีส่วนร่วมและใช้การตัดสินใจของตนเองเป็นหลัก อยู่ในลำดับสุดท้าย มีจำนวน ๘ รูป

ตารางที่ ๔.๒๐ ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรม
ท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในผลประโยชน์

ลำดับที่	ปัญหา อุปสรรค	ความถี่
๑	ชาวบ้านเข้าร่วมกิจกรรมและให้การสนับสนุนกิจกรรมในด้านปัจจัยและ เครื่องอำนวยความสะดวกยังไม่มากเท่าที่ควร	๑๘
๒	องค์กรเน้นการทำงานให้สัมพันธ์สอดคล้องกับชาวบ้านน้อย จึงทำให้สนิท สนมคุ้นเคย กับชาวบ้านน้อยไปด้วย	๑๒
๓	ผลประโยชน์ที่ได้คือ วัฒนธรรมท้องถิ่นคงมีอยู่จริง แม้จะผิดแปลกจากเดิม ไปบ้าง คือมีการผสมผสานจากหลายแหล่งมาอยู่ร่วมกัน	๙
๔	ประชาชนที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นมีน้อยลง	๖

จากตารางที่ ๔.๒๐ ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ใน
ประเด็นด้านบทบาทในผลประโยชน์ พบว่า ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับชาวบ้านเข้าร่วมกิจกรรมและให้
การสนับสนุนกิจกรรมในด้านปัจจัยและเครื่องอำนวยความสะดวกยังไม่มากเท่าที่ควร อยู่ในลำดับที่ ๑
มีจำนวน ๑๘ รูป รองลงมา คือ องค์กรเน้นการทำงานให้สัมพันธ์สอดคล้องกับชาวบ้านน้อย จึงทำให้
สนิทสนมคุ้นเคย กับชาวบ้านน้อยไปด้วย อยู่ในลำดับที่ ๒ มีจำนวน ๑๒ รูป ผลประโยชน์ที่ได้คือ
วัฒนธรรมท้องถิ่นคงมีอยู่จริง แม้จะผิดแปลกจากเดิมไปบ้าง คือมีการผสมผสานจากหลายแหล่งมา
อยู่ร่วมกัน อยู่ในลำดับที่ ๓ มีจำนวน ๙ รูป และประชาชนที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นมีน้อยลง อยู่
ในลำดับสุดท้าย มีจำนวน ๖ รูป

**ตารางที่ ๔.๒๑ ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรม
ท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านบทบาทในการประเมินผล**

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑	ขาดบุคคลที่จะมารับผิดชอบในการประเมินผลต่างๆ ทำให้บางครั้งมีการจัดกิจกรรมแต่ไม่มีการประเมินผล	๑๙
๒	วันหยุดราชการมีคนมาร่วมกิจกรรมของทางวัดน้อยเพราะต่างคนก็หาโอกาสให้พักผ่อนกับครอบครัว	๑๔
๓	การปฏิสัมพันธ์ของคนที่มาทำบุญและพบปะกันมีน้อย มาแล้วก็ต่างคนต่างมาต่างคนต่างกลับ	๑๐
๔	กิจกรรมที่มีการประเมินผลมีผู้ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามน้อย	๘

จากตารางที่ ๔.๒๑ ความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่มีต่อปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ในประเด็นด้านบทบาทในการประเมินผล พบว่า ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับขาดบุคคลที่จะมารับผิดชอบในการประเมินผลต่างๆ ทำให้บางครั้งมีการจัดกิจกรรมแต่ไม่มีการประเมินผล อยู่ในลำดับที่ ๑ มีจำนวน ๑๙ รูป รองลงมา คือ วันหยุดราชการมีคนมาร่วมกิจกรรมของทางวัดน้อยเพราะต่างคนก็หาโอกาสให้พักผ่อนกับครอบครัว อยู่ในลำดับที่ ๒ มีจำนวน ๑๔ รูป การปฏิสัมพันธ์ของคนที่มาทำบุญและพบปะกันมีน้อย มาแล้วก็ต่างคนต่างมาต่างคนต่างกลับ อยู่ในลำดับที่ ๓ มีจำนวน ๑๐ รูป และกิจกรรมที่มีการประเมินผลมีผู้ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามน้อย อยู่ในลำดับสุดท้าย มีจำนวน ๘ รูป

๔.๕ สรุปผลสัมภาษณ์บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอ ดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview) สำหรับเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๗ รูป/คน ดังนี้

๑. พระครูปริยัติวรารักษ์ (เถลี่ย สิริธโร)	รองเจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรี
๒. พระครูสุวรรณธรรมรัตน์ (สว่าง ขนดีโพโล)	เจ้าคณะตำบลหนองสาหร่าย เขต ๒
๓. พระครูเกษมสุวรรณวัฒน์ (ธนภณ กนตวิโร)	เจ้าอาวาสวัดสระศรีเจริญ
๔. พระครูวิบูลย์ปัญญารัตน์ (ก้อน ปญญาโณ)	เจ้าคณะตำบลทะเลบก
๕. นางอินทรา ศาสตร์เนตร	ครูวิทยฐานชำนาญการพิเศษ โรงเรียนธัญญาวารี
๖. นางสาวบุญชู โพธิ์กลิ่น	ครูวิทยฐานชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา ๑
๗. คุณวรภพ ฉิมพันธุ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถ

ผลการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

๑. ท่านมีบทบาทในการตัดสินใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไรบ้าง

เรื่องสำคัญในเรื่องที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ประกอบด้วย ประเพณีต่าง ๆ และวันสำคัญต่าง ๆ โดยมากชาวบ้านจะมาร่วมประกอบพิธีในวัดเป็นส่วนมาก เพราะถือเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของชาวบ้านที่นี่ เน้นในการทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญภavana โดยมากพระสงฆ์เป็นผู้นำจิตใจและเชิญชวนให้ชาวบ้านมาทำกิจกรรมร่วมกัน^๑ มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นร่วมกับชาวบ้าน โดยวัฒนธรรมใดที่ดีก็ช่วยสืบสานอนุรักษ์ไว้ ส่วนอะไรที่ไม่ดีเป็นปัญหาก็พยายามแก้ไขให้ถูกต้องดังตามหลักธรรมวินัย^๒ จะเป็นผู้นำญาติโยมร่วมกันรักษาประเพณีวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษปฏิบัติกันมาช้านานภายในวัด จะจัดกิจกรรมเนื่องในประเพณี ในวันสำคัญต่าง ๆ ของทางศาสนา และทางราชการ อีกทั้งตั้งกองทุนมาใช้ในการพัฒนาวัดและชุมชน^๓ ตัดสินใจด้วยตนเอง โดยการเชิญชวนญาติโยมมาบำเพ็ญกุศลเพื่อเป็นการเสริมดวงตามความเชื่อของเขาว่าทำแล้วดี เช่น ทำบุญเนื่อง

^๑สัมภาษณ์ พระครูปริยัติวรารักษ์ (เถลี่ย สิริธโร), รองเจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรี, ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗.

^๒สัมภาษณ์ พระครูสุวรรณธรรมรัตน์ (สว่าง ขนดีโพโล), เจ้าคณะตำบลหนองสาหร่าย เขต ๒, ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗.

^๓สัมภาษณ์ พระครูเกษมสุวรรณวัฒน์ (ธนภณ กนตวิโร), เจ้าอาวาสวัดสระศรีเจริญ, ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗.

ในเทศกาลวันขึ้นปีใหม่ วันสารท วันตรุษสงกรานต์ ในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันวิสาขบูชา ก็จัดทำบุญ ฟังเทศน์ ปฏิบัติธรรม กลางคืนมีกิจกรรมเวียนเทียนเป็นประจำทุก ๆ ปี^๔ การให้คงมีอยู่และสืบทอดเพื่อให้มีการสืบสานต่อวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นที่เคยประพฤติปฏิบัติของเยาวชนรุ่นหลัง และบุคคลในท้องถิ่น เพื่อให้มีความสำนึกในถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง ดังที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตัดสิน การประกวดนางนพมาศ และการประดิษฐ์กระทงลอย จากวัดสุทธจินดา เป็นต้น^๕ มีบทบาทในการตัดสินใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีหน้าที่ในการจัดการแสดงนาฏศิลป์และดนตรีไทยของโรงเรียน และนำเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยราชการและชุมชน จึงต้องวางแผนรูปแบบการนำเสนองานทั้งนาฏศิลป์และดนตรีไทย พร้อมทั้งฝึกซ้อมโดยยึดหลักตามแบบแผนประเพณีที่ดีงามถ้าจะประยุกต์หรือปรับเปลี่ยนจะต้องให้กลมกลืนที่สำคัญต้องไม่ทำลายของดั้งเดิม^๖ ตำแหน่งนายกองค์การบริหารตำบลไรรถทำให้มีโอกาสทำงานร่วมกับชาวบ้าน จึงได้รับรู้สภาพชีวิตความเป็นไปของชาวบ้านในตำบลนี้ จากที่ได้เห็น พบว่าวัฒนธรรมท้องถิ่นจะสัมพันธ์กับวัดเป็นส่วนใหญ่ ทุกครัวเรือนจะยึดมั่นในหลักศีลธรรมทางพระพุทธศาสนา ให้ทาน รักษาศีล ฟังเทศน์ รวมไปถึงการส่งบุตรหลานไปบรรพชาเป็นสามเณร และอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ในทุกที่ที่ไปก็จะพูดคุยกับชาวบ้าน รวมไปถึงการประชุมวางแผนนโยบายในการทำงานให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตที่ผูกพันกับวัฒนธรรม จารีตประเพณี^๗

๒.ท่านมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไรบ้าง

พูดปาฐกถาบรรยายในวันพระ และหอกระจายเสียงของทางวัด โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ในการช่วยกันธำรงรักษาไว้ โดยทุก ๆ คนต้องช่วยกัน ร่วมมือกันในการร่วมแรงร่วมใจเพื่อมาร่วมทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ให้ทุกคนรักษาสืบต่อกัน และสิ่งที่ดีในท้องถิ่นเพื่อให้คงอยู่ไว้ และช่วยกันสืบทอดต่อไปยังลูกหลานภายหลัง^๘ พิมพ์หนังสือเชิญหรือออกไปหาคณะกรรมการ และผู้นำท้องถิ่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน องค์การบริหารส่วนตำบลให้มาประชุมที่วัดเพื่อปรึกษาหารือวิธีการร่วมกันรักษาวัฒนธรรมประเพณี เช่น ประเพณี ตรุษไทย วันสงกรานต์ วันลอยกระทง และวันสำคัญในทางศาสนาและทางราชการ ให้ทุกคนได้ร่วมทำกิจกรรมอันเป็นการร่วมกันสืบสานอนุรักษ์ไว้^๙ พูดหอกระจายเสียงของทางวัด โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์

^๔สัมภาษณ์ พระครูวิบูลย์ปัญญารัตน์ (ก้อน ปณฺณโก), เจ้าคณะตำบลทะเลบก, ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗.

^๕สัมภาษณ์ นางอินทรา ศาสตร์เณร, ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ, ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗.

^๖สัมภาษณ์ นางสาวบุญชู โพธิ์กลิ่น, ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ, ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗.

^๗สัมภาษณ์ คุณวรภาพ นิมนต์, นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไรรถ, ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗.

^๘สัมภาษณ์ พระครูปริยัติวรารักษ์ (เจสีย์ สิริโร), อ่างแล้ว.

^๙สัมภาษณ์ พระครูสุวรรณธรรมรัตน์ (สว่าง ขนดีพโล), อ่างแล้ว.

ในการช่วยกันธำรงรักษาไว้ จะนัดให้ผู้นำและชาวบ้านมาประชุมกันที่วัดปีละสองสามครั้ง โดยทำกิจกรรมร่วมกันทุกฝ่ายมีวัดเป็นศูนย์กลางสะดวก สถานที่รองรับกว้างขวาง จะจัดกิจกรรมในทุกเทศกาลสำคัญ และประเพณีไทย^{๑๐} จะทำหลายอย่าง เช่น การรณรงค์ และเชิญชวนให้ชาวบ้านสมาทานศีล รักษาศีล เจริญจิตภาวนาในทุก ๆ วันพระ อย่างน้อยก็ประมาณ ๑๕ นาที และจัดกิจกรรมของวัดร่วมกับชุมชน ให้เด็ก ๆ มีส่วนร่วมเป็นมัคทายกน้อยทำไปพร้อมกับผู้ใหญ่ ในวันพระหรือวันสำคัญต่าง ๆ ส่วนมากชุมชนที่นี่ก็ให้ฉันเป็นผู้นำทำการต่าง ๆ จึงทำให้เราดำเนินการต่าง ๆ ไปเขาก็ร่วมมือด้วยดี^{๑๑} ต้องจัดให้มีคณะกรรมการดำเนินการ มีการปรึกษาหาข้อมูล มีประธาน มีรองประธาน เลขา ประชาสัมพันธ์ และสมาชิก เพื่อให้ได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และจะทำให้การดำเนินงานในกิจกรรมนั้น ๆ มีความเจริญก้าวหน้า และสืบสานต่อได้อย่างแท้จริง^{๑๒} บทบาทในการดำเนินกิจกรรมนั้น มุ่งมั่นให้ความรู้ที่ถูกต้อง มีความไพเราะสนุกสนาน ถ่ายทอดความรู้สึกที่ดีๆ ดึงดูดจิตใจ และประทับใจ เป็นแบบอย่างกับอนุชนรุ่นหลัง และผู้พบเห็น ไม่ล่อแหลม หรือก้าวร้าว สองแง่สองง่าม มุ่งเน้นความเป็นไทยโดยเฉพาะท้องถิ่น การวางเพลงและเลือกชุดการแสดง จะเลือกให้เหมาะสมและเข้าบรรยากาศในแต่ละงาน เน้นคุณภาพ ไม่เน้นปริมาณ^{๑๓} ในงานของสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่รัก กระทบจะเน้นย้ำคนในองค์กรให้ทำงานประสานสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับชาวบ้าน รวมไปถึงการอนุรักษ์ในเชิงนโยบายการปฏิบัติงาน มีการให้งบประมาณสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ แก่ชุมชน รวมไปถึงการไปร่วมกิจกรรมกับชาวบ้าน ทำให้กลายเป็นผู้นำท้องถิ่นในการอนุรักษ์ ส่งเสริมสนับสนุนงานต่างๆ ของท้องถิ่น^{๑๔}

๓.ท่านมีบทบาทในการรับผลประโยชน์ จากการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไรบ้าง

ในส่วนประโยชน์ตรงนี้ ทำให้ชาวบ้านเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมประเพณี โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางของงาน ของกิจกรรม เท่ากับพระสงฆ์เป็นแกนนำของงาน เป็นหลักยึดเหนี่ยวของชาวบ้าน เลยกลายเป็นว่าพระสงฆ์เป็นผู้นำของชาวบ้าน ของชุมชน พุทธอะไรไป เขาจะฟัง และนำไปปฏิบัติเวลามีงานอบรม หรือการสวดธรรม หรืองานใดๆ ภายในวัด ขอความร่วมมือไป ชาวบ้านก็จะเข้าช่วยทางวัด สนับสนุนกิจกรรม กิจการของทางวัด เช่นในเรื่องของปัจจัย อาหาร แรงงานต่าง ๆ^{๑๕} หากชาวบ้านมีงาน เช่น งานบวช งานศพ ก็จะไปช่วย ไปเยี่ยมเยียน ทั้งให้การสงเคราะห์ อนุเคราะห์ในกิจกรรมต่าง ๆ ของชาวบ้าน มาเยี่ยมข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ในวัด อย่างเช่น ถ้วยชาม แก้วน้ำ कुลเลอร์

^{๑๐} สัมภาษณ์ พระครูเกษมสุวรรณวัฒน์ (ธนภณ กนตสีโล), อ่างแล้ว.

^{๑๑} สัมภาษณ์ พระครูวิบูลย์ปัญญารัตน์ (ก๊อน ปญญาโณ), อ่างแล้ว.

^{๑๒} สัมภาษณ์ นางอินทิรา ศาสตร์เณร, อ่างแล้ว.

^{๑๓} สัมภาษณ์ นางสาวบุญชู โพธิ์กลิ่น, อ่างแล้ว.

^{๑๔} สัมภาษณ์ คุณวรภาพ ฉิมพันธุ์, อ่างแล้ว.

^{๑๕} สัมภาษณ์ พระครูปริยัติวรารามณ์ (เฉลีย สิริธโร), อ่างแล้ว.

เต็นท์อื่น ๆ เป็นการประสานประโยชน์ เมื่อทางวัดมีกิจกรรม หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ชาวบ้านก็จะมาช่วยกันทำงานในวัดโดยเสียสละแรงกาย แรงใจ ไม่ต้องจ้าง ต้องหา ทุกคนมาช่วยกัน หรือเมื่อวัดออกปากบอกไปทุกคนก็จะเต็มใจให้ความร่วมมือด้วยดี ในการทำกิจกรรมพยายามทำให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนอันดีงาม และก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมชุมชน^{๑๖} ในส่วนประโยชน์ตรงนี้ ชาวบ้านทั่วไปให้ความเคารพนับถือพระอยู่แล้ว เมื่อเราเป็นผู้นำชาวบ้านเวลาทำกิจกรรมอะไร ชาวบ้านก็จะให้ความร่วมมือด้วยดีตลอดมา ยิ่งทางวัดมีกิจกรรมต่าง ๆ ขอความร่วมมือไปชาวบ้านจะเต็มใจและมาช่วยงานวัดทุกครั้ง มาด้วยใจไม่ต้องจ้างทุกคนยินดีทำเพื่อวัดเพื่อส่วนรวม^{๑๗} ในส่วนประโยชน์ตรงนี้ ทางวัดไม่มีการบอกบุญอะไร จะเป็นรบกวนชาวบ้านมากเกินไป แต่จะได้รับการสนับสนุนทุกครั้งในการจัดกิจกรรม เพราะชาวบ้านมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์ ตอบแทนมาเมื่อทางวัดจัดงานชาวบ้านก็มาช่วยด้วยดี ทุกคนต่างพร้อมใจกันมาทำงาน มาร่วมกิจกรรมของทางวัด โดยเฉพาะในทุกวันพระจะมาทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนากัน มีพ่อชาว แม่ชาว มารักษาศีลอุโบสถกันทุกวันพระ ๘ คำ ๑๕ คำ มาอยู่วัดก็จะช่วยปัดกวาดเช็ดถูทำให้วัดสะอาดสะอาดขึ้น^{๑๘} ผลประโยชน์ที่ได้คือ วัฒนธรรมท้องถิ่นคงมีอยู่จริง แม้จะผิดแปลกจากเดิมไปบ้าง คือมีการผสมผสานจากหลายแหล่งมาอยู่รวมกันจึงถือว่ามีหลากหลายวัฒนธรรมที่คงมีให้เห็นอยู่บ้าง แต่ยังคงแสดงเอกลักษณ์ของความเป็นไทยอย่างแท้จริง ๑.ได้รับความสนุกสนาน ๒.ได้ความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกัน ๓.ความกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ใหญ่ และบุคคลที่อันควรเคารพนับถือ และยกย่องให้เกียรติ ๔.ความอ่อนน้อมถ่อมตน เด็กควรเคารพนับไหวผู้ใหญ่ วัยวุฒิ คุณวุฒิ และการศึกษา ๕.การให้เกียรติซึ่งกันและกัน ต่อบุคคลทั่วไปและต่อสังคมโดยรวม^{๑๙} ในการแสดงทุกครั้งไม่เคยเรียกร้องค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด เนื่องจากทำเพื่อการศึกษา การอนุรักษ์และการเผยแพร่ไม่ใช่ทำเพื่อการค้า ความสามารถของนักเรียนยังคงไม่เท่าผู้แสดงอาชีพ จึงแล้วแต่ความพร้อมของเจ้าภาพที่จะบริจาค ซึ่งเงินที่ได้มาจะแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ เป็นเบี้ยเลี้ยงของผู้แสดง เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ ส่วนที่ ๒ ไว้ใช้จ่ายในส่วนที่เบิกในระบบไม่ได้ และไว้เลี้ยงขอบคุณเมื่อสิ้นปีการศึกษา ซึ่งเหตุผลดังกล่าวได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบ และเป็นการฝึกให้นักเรียน มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ฯ ช่วยเหลือสังคม สร้างคุณงามความดี มีจิตสาธารณะ สร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและส่วนรวม^{๒๐} ในส่วนองค์กรเน้นการทำงานให้สัมพันธ์สอดคล้องกับชาวบ้านเป็นหลัก จึงทำให้สนิทสนมคุ้นเคย กับชาวบ้าน เป็นผลให้ได้รับความไว้วางใจ

^{๑๖} สัมภาษณ์ พระครูสุวรรณธรรมรัตน์ (สว่าง ขนติพโล), อ้างแล้ว.

^{๑๗} สัมภาษณ์ พระครูเกษมสุวรรณวัฒน์ (ธนภณ กนตสีโล), อ้างแล้ว.

^{๑๘} สัมภาษณ์ พระครูวิบูลย์ปัญญารัตน์ (ก๊อน ปญญาโณ), อ้างแล้ว.

^{๑๙} สัมภาษณ์ นางอินทิรา ศาสตร์เณร, อ้างแล้ว.

^{๒๐} สัมภาษณ์ นางสาวบุญชู โพธิ์กลิ่น, อ้างแล้ว.

ให้การทำงาน เป็นที่เคารพนับถือของชาวบ้าน ส่วนมากจะได้รับความเชื่อถือ และให้การยกย่องเป็นผู้นำท้องถิ่น^{๒๑}

๔. ท่านมีบทบาทในการประเพณีผล จากการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไร

ทุกครั้งที่มีการร่วมกิจกรรม จะสำรวจประชาชนที่มาเข้าร่วมทุกครั้ง โดยการสังเกตดู พบปะพูดคุยไถ่ถาม จนทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ทำให้เกิดแนวคิดร่วมกันในการจะช่วยกันรักษาสืบสานประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป^{๒๒} ทุกครั้งที่มีการร่วมกิจกรรม จะให้พระเลขา ออกแบบสอบถามชาวบ้าน ทั้งเอกสาร และสัมภาษณ์ว่ามีความคิดเห็นอย่างไร หรือมีความพึงพอใจอะไรในการเข้าร่วมกิจกรรม จากการสรุปทำให้ทราบว่าชาวบ้านต่างยินดีให้ความร่วมมือ และเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวัดจัดขึ้น รวมไปถึงในวันสำคัญหรือวันหยุดทางราชการ ครู นักเรียน และผู้นำชุมชนต่างมาช่วยกันบำเพ็ญประโยชน์ทำความสะอาด มาเวียนเทียน ทำบุญรักษาศีล เจริญภาวนากัน^{๒๓} การร่วมกิจกรรม จัดให้มีการประกวด เช่นการก่อดอกพระเจดีย์ทรายในเทศกาลวันสงกรานต์ เป็นหนึ่งในคณะกรรมการ ก็ได้เห็นความตั้งใจ รวมไปถึงการร่วมมือกันในช่วงครอบครัว พ่อ แม่ ลูก เห็นความรักความสามัคคีของชุมชน ทำให้วัยรุ่นในชุมชนเข้ามาร่วมกิจกรรมของทางวัดที่จัดร่วมกับชุมชน โดยเฉพาะผู้เฒ่าผู้แก่ จะมีความสุขที่เห็นลูกหลานมาให้ความเคารพให้ความสำคัญ อีกทั้งเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีแก่ครอบครัวในความกตัญญูทดแทน^{๒๔} สังเกตคนจะมาทำบุญที่วัดน้อย อีกทั้งไม่ค่อยมีกิจกรรม มีพระอยู่น้อย แต่หลังจากมาอยู่ที่นี้เป็นผู้นำชุมชน ผู้นำสงฆ์ทำให้ปัจจุบันมีคนมาทำบุญมากขึ้น โดยเฉพาะในวันพระสำคัญหรือเทศกาลสำคัญคนจะมาทำบุญกันเต็มศาลา ยิ่งมีการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ทั้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่นี่ ทำให้ปัจจุบันมีทั้งเด็กเยาวชน วัยรุ่น หรือผู้คนเข้าวัดมาร่วมกิจกรรมของวัด ของหมู่บ้าน ซึ่งมีวันเป็นศูนย์กลางของงาน ของจิตใจ^{๒๕} ประเมินจากการเข้ามามีส่วนร่วม และบทบาทในการทำกิจกรรมที่ได้รับร่วมกัน ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ผลรวมที่สร้างชื่อเสียงให้ต่อประเทศ^{๒๖} หลังจากเสร็จสิ้นการแสดงทุกครั้งจะให้นักเรียนช่วยกันประเมินการแสดงที่ภูมิใจและชอบบกพร่องและจะประเมินเป็นคนสุดท้าย พร้อมทั้งแง่คิดในการทำงานร่วมกัน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนางานในครั้งต่อไป และมีหน้าที่สรุปและประเมินผลการปฏิบัติงาน ความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค แนวทางในการแก้ปัญหา โครงการอนุรักษ์ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้าน

^{๒๑} สัมภาษณ์ คุณวรภาพ ฉิมพันธุ์, อ่างแล้ว.

^{๒๒} สัมภาษณ์ พระครูปริยัติวรารักษ์ (เฉลี่ย สิริธโร), อ่างแล้ว.

^{๒๓} สัมภาษณ์ พระครูสุวรรณหรรณรัตน์ (สว่าง ขนดีพิโล), อ่างแล้ว.

^{๒๔} สัมภาษณ์ พระครูเกษมสุวรรณหรรณ (ธนภณ กนตสีโล), อ่างแล้ว.

^{๒๕} สัมภาษณ์ พระครูวิบูลย์ปัญญารัตน์ (ก้อน ปัญญาโน), อ่างแล้ว.

^{๒๖} สัมภาษณ์ นางอินทิรา ศาสตร์ณร, อ่างแล้ว.

นาฏศิลป์และดนตรีไทยของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและเป็นผลงานของโรงเรียนในการประเมินระดับต่างๆ ทุกสิ้นปีการศึกษา^{๒๗} จะดำเนินงานในเชิงนโยบายการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น จากการเข้าไปสัมผัส ทำให้ทราบว่าชาวบ้านจะยึดมั่นในขนบธรรมเนียมปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับพระพุทธศาสนา เช่น ประเพณีงานบวช แต่งงาน การพึ่งเทศน์มหาชาติ การให้ทาน รักษาศีล บางครั้งก็ได้รับเชิญให้พูดคุยก็จะเน้นย้ำให้ทุกคนช่วยกันธำรงรักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่นไว้^{๒๘}

๕. ท่านให้ความร่วมมือในการป้องกันแก้ไขปัญหาการเผยแพร่วัฒนธรรมต่างชาติที่เข้าสู่ชุมชนอย่างไร

วัฒนธรรมต่างชาติที่ก่อให้เกิดปัญหาคือการแต่งกาย โดยมากวัยรุ่นปัจจุบันเข้าวัดจะแต่งกายไม่ถูก ระเบียบขนบจารีตประเพณี เช่น การแต่งกายไม่สมควร นุ่งสั้นเกินไป หรือเปิดเผยของสงวนเกินไป หรือการพูดจาขาดสัมมาคารวะ หรือวัฒนธรรมเน้นให้อิสระสิทธิ จินวัยรุ่นที่ไม่เข้าใจมองว่าล้ำหลัง หรือไม่ทันสมัยคร่ำครึ อย่างการอ่อนน้อมถ่อมตน การเชื่อฟังผู้ใหญ่เป็นเรื่องโบราณ ที่ส่งผลกระทบอย่างมากคือวัฒนธรรมความเชื่อเรื่องการบวชของชายไทยพุทธ เมื่อก่อนยึดมั่นปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัด อย่างน้อยต้องบวช ๑ พรรษา ปัจจุบันวัยรุ่นมองการบวชเปลี่ยนไป การบวชเพียงแค่ทำตามกระแสสังคม บวชตาม ๆ กัน โดยไม่เข้าใจเนื้อแท้ ต้องพยายามปลูกฝังและชี้ให้เห็นประโยชน์ของการบวชที่ถูกต้อง^{๒๙} จะสอน จะแนะนำให้เห็นว่าอะไรดี ไม่ดี ไม่ถูก ไม่ควร อย่างการเข้าวัดที่เป็นปัญหาคือการมาจัดการกินเลี้ยงเปิดเพลงเสียงดังในเขตพุทธาวาสก็ให้เลิก หรือการแต่งกายไม่เหมาะสมของสุภาพสตรีในการแต่งตัวสวมเสื้อผ้าโป้นุ่งสั้นเกินไป หรือ ใส่เสื้อรัดรูป สายเดี่ยว ชี้ให้เห็นว่านอกจากไม่ถูกต้องเหมาะสมแล้วยังเป็นบาปด้วย นอกจากนั้น ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นไม่สนใจคนรุ่นพ่อแม่ ผู้ใหญ่ ขาดความเคารพ ก็ให้ทำกริยาให้ถูกต้อง ชี้ให้เห็นว่าสิ่งนี้ไม่ดี จะทำให้เราเป็นคนก้าวร้าว จะทำให้ผู้อื่นเสียใจ ให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในภาวะหน้าที่ของตนเอง^{๓๐} ร่วมกับคณะกรรมการผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ช่วยกันสอดส่องสิ่งไม่ดีไม่งามที่จะบังเกิด เช่นปัญหายาเสพติด ปัญหาการก่ออาชญากรรม จะปลูกฝังในเรื่องของศีลธรรมอันดีงาม โดยเฉพาะที่เป็นปัญหาในวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นการชิงสุกก่อนห่าม รักในวันเรียน ปัญหาการทำแท้ง จะพยายามปลูกฝังให้ทุกคนทำสิ่งต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเห็นคุณค่าในชีวิตตนเอง รวมไปถึงการคิดถึงใจเขาใจเรา สิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ดีไม่งามก็จะ

^{๒๗} สัมภาษณ์ นางสาวบุญชู โพธิ์กลิ่น, อ้างแล้ว.

^{๒๘} สัมภาษณ์ คุณวรภพ ฉิมพันธุ์, อ้างแล้ว.

^{๒๙} สัมภาษณ์ พระครูปริยัติวรารักษ์ (เฉลีย์ สิริโร), อ้างแล้ว.

^{๓๐} สัมภาษณ์ พระครูสุวรรณธรรมรัตน์ (สว่าง ขนดีพิโล), อ้างแล้ว.

ช่วยกันรณรงค์แก้ไข^{๓๑} วัฒนธรรมต่างชาติที่ก่อให้เกิดปัญหาคือการแต่งกาย โดยมากวัยรุ่นปัจจุบัน เข้าวัดจะแต่งกายไม่ถูก ระเบียบขนบจารีตประเพณี เช่น การแต่งกายไม่สมควร นุ่งสั้นเกินไป หรือ เปิดเผยของสงวนเกินไป หรือการพูดจาขาดสัมมาคารวะ พูดไม่มีหางเสียงคะ ครับ พูดห้วน ๆ ซึ่งไม่ดี จะเข้าไปสอนหนังสือในโรงเรียนปลูกฝังให้เด็ก ๆ เยาวชนยึดมั่นในศีลธรรม จริยธรรมที่ดีงาม อีกทั้ง วัฒนธรรมสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ให้ผู้นำ ทั้งในโรงเรียน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หน่วยงาน อบต. ช่วยกันสอดส่อง ดูแล แก้ไข ทำให้มันถูก มันควร เรียกประชุมกันในวาระอันควร ชี้แจงปัญหาและแนวทางวิธีแก้ไข ปัญหาาร่วมกัน เสนอความคิดเห็นจักได้แก้ไขให้มันถูกต้อง^{๓๒} ทุกวัฒนธรรมย่อมแสดงออกถึงความ เจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้า และมีเอกลักษณ์เฉพาะของวัฒนธรรมนั้นๆ เพราะบางวัฒนธรรมบางอย่าง สามารถผสมผสานให้เกิดได้อย่างดี แสดงได้ว่าจิตสำนึกของบุคคลย่อมแตกต่างกันไป ส่วนใหญ่มุ่ง แสดงความกตัญญูต่อ พ่อ แม่ ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้นหมายถึงเอกลักษณ์ของชาติให้ ดำรงอยู่ได้ตลอดไป เช่น การไหว้ การย้้ม การต้อนรับ การทักทาย^{๓๓} ในการเรียนการสอนวิชา นาฏศิลป์และคุมวงดนตรีไทย มุ่งเน้น ๑. ให้ความรู้ที่ถูกต้อง รู้จักคิดวิเคราะห์ เห็นทั้งคุณและโทษ ๒. ปลูกฝังให้เห็นคุณค่า และเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ๓. ให้ฝึกปฏิบัติจริงในชั่วโมงเรียนและ การฝึกซ้อม ๔. ติดตามผลโดยให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๕. ส่งเสริมโดยให้ขวัญกำลังใจ ยกย่อง ชมเชยประกาศเกียรติคุณ นำเข้าร่วมกิจกรรมเช่น แข่งขันในระดับต่างๆ ออกโทรทัศน์ และ มอบ เกียรติบัตรดีเด่น มอบทุนการศึกษา^{๓๔} ผู้หนึ่งที่จะรณรงค์ป้องกันวัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่ดี หรือไม่ เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะปัจจุบัน คนจะหลงไหลในวัตถุนิยม นิยมความโก้เก๋ หรือล้ำ หน้าทันสมัย บางครั้งหลงลืมวัฒนธรรมอันดีงามของไทย บางทีถึงกับดูถูกในรากเหง้าของตนเอง ใน บางโอกาสได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรหรือพูดปราศรัยกับชาวบ้านก็จะกล่าวให้ชาวบ้านช่วยกันรักษา วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามอันนี้ไว้ และช่วยกันรณรงค์ต่อต้านวัฒนธรรมที่ไม่ดี^{๓๕}

^{๓๑} สัมภาษณ์ พระครูเกษมสวรณวัฒน์ (จนภณ กนตสีโล), อ้างแล้ว.

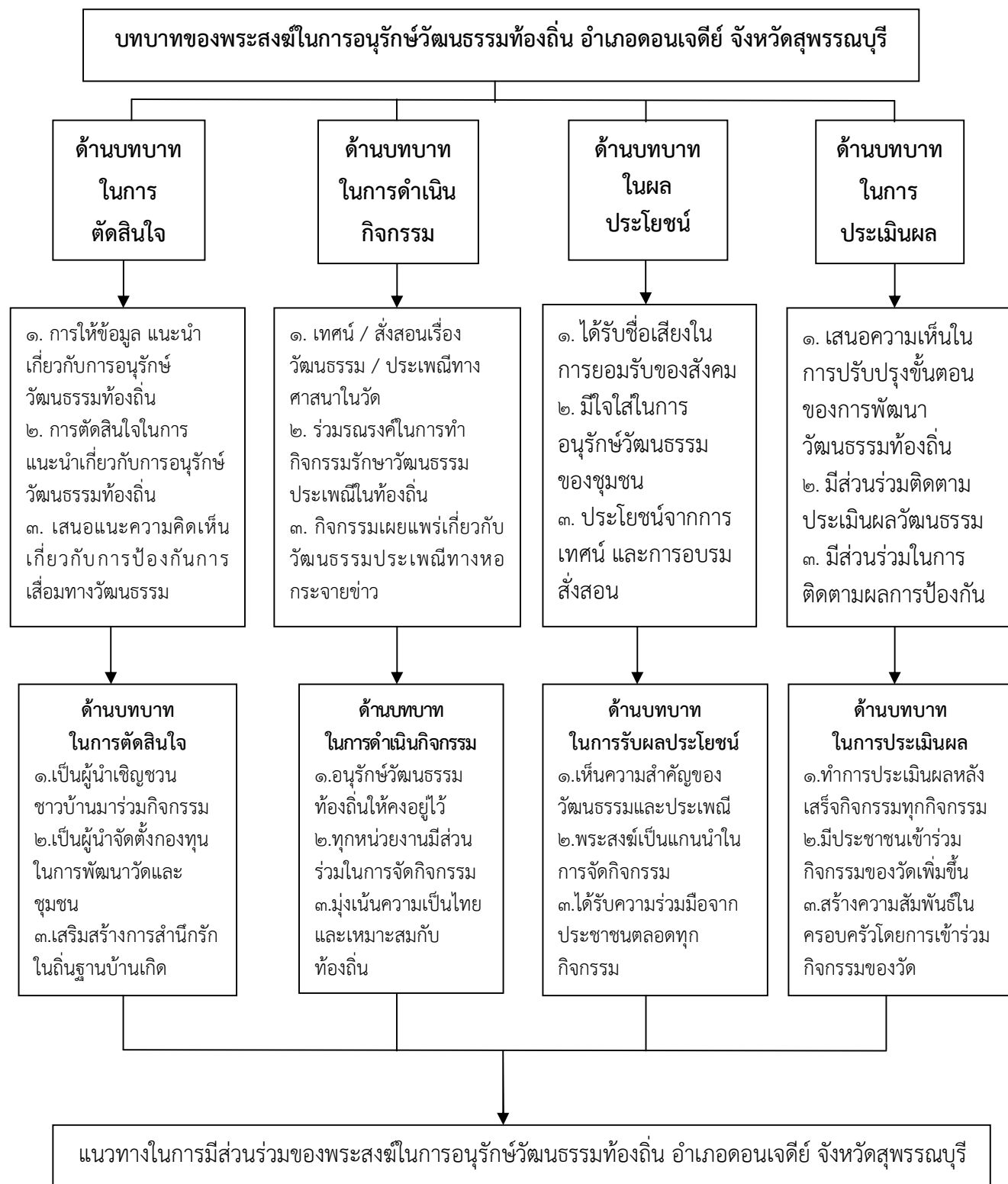
^{๓๒} สัมภาษณ์ พระครูวิบูลย์ปัญญารัตน์ (ก้อน ปญญาโณ), อ้างแล้ว.

^{๓๓} สัมภาษณ์ นางอินทิรา ศาสตร์เณร, อ้างแล้ว.

^{๓๔} สัมภาษณ์ นางสาวบุญชู โพธิ์กลิ่น, อ้างแล้ว.

^{๓๕} สัมภาษณ์ คุณวรภพ ฉิมพันธุ์, อ้างแล้ว.

๔.๖ สรุปลองค์ความรู้จากการวิจัย (Body of knowledge)

แผนภาพที่ ๔.๑ สรุปลองค์ความรู้จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑ แสดงให้เห็นว่า บทบาทของพระสงฆ์ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น อำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ๔ ด้าน คือ ๑) **ด้านบทบาทในการตัดสินใจ** เรื่องสำคัญในเรื่องที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ประกอบด้วย ประเพณีต่าง ๆ และวันสำคัญต่าง ๆ มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นร่วมกับชาวบ้าน โดยวัฒนธรรมใดที่ดีก็ช่วยสืบสานอนุรักษ์ไว้ ร่วมกันรักษาประเพณีวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษปฏิบัติกันมาช้านานภายในวัด จะจัดกิจกรรมเนื่องในประเพณี ในวันสำคัญต่าง ๆ ของทางศาสนา และทางราชการ อีกทั้งตั้งกองทุนมาใช้ในการพัฒนาวัด และชุมชน การให้คงมีอยู่และสืบทอดเพื่อให้มีการสืบสานต่อวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นที่เคยประพฤติปฏิบัติของเยาวชนรุ่นหลัง และบุคคลในท้องถิ่น เพื่อให้มีความสำนึกในถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง รวมไปถึงการส่งบุตรหลานไปบรรพชาเป็นสามเณร และอุปสมบทเป็นพระภิกษุ ในทุกที่ที่ไปก็จะพูดคุยกับชาวบ้าน รวมไปถึงการประชุมวางนโยบายในการทำงานให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตที่ผูกพันกับวัฒนธรรม จารัตประเพณี ๒) **ด้านบทบาทในการดำเนินกิจกรรม** พิมพ์หนังสือเชิญหรือออกไปหา คณะกรรมการ และผู้นำท้องถิ่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน องค์การบริหารส่วนตำบลให้มาประชุมที่วัดเพื่อปรึกษาหารือวิธีการร่วมกันรักษาวัฒนธรรมประเพณี เช่น ประเพณี ตรุษไทย วันสงกรานต์ วันลอยกระทง และวันสำคัญในทางศาสนาและทางราชการ ให้ทุกคนได้ร่วมทำกิจกรรมอันเป็นการร่วมกันสืบสานอนุรักษ์ไว้ จะทำหลายอย่าง เช่น การรณรงค์ และเชิญชวนให้ชาวบ้าน สมาทานศีล รักษาศีล เจริญจิตภาวนาในทุก ๆ วันพระ อย่างน้อยก็ประมาณ ๑๕ นาที และจัดกิจกรรมของวัดร่วมกับชุมชน ให้เด็ก ๆ มีส่วนร่วมเป็นมัคนายกน้อยทำไปพร้อมกับผู้ใหญ่ ในวันพระ หรือวันสำคัญต่าง ๆ บทบาทในการดำเนินกิจกรรมนั้น มุ่งมั่นให้ความรู้ที่ถูกต้อง มีความไพเราะสนุกดงาม ถ่ายทอดความรู้สึกที่ดีๆ ดึงดูดจิตใจ และประทับใจ เป็นแบบอย่างกับอนุชนรุ่นหลัง และผู้พบเห็น ไม่ล่อแหลม หรือกำกวม สองแง่สองงาม มุ่งเน้นความเป็นไทยโดยเฉพาะท้องถิ่น การวางเพลงและเลือกชุดการแสดง จะเลือกให้เหมาะสมและเข้าบรรยากาศในแต่ละงาน เน้นคุณภาพ ไม่เน้นปริมาณ ๓) **ด้านบทบาทในการรับผลประโยชน์** ในส่วนประโยชน์ตรงนี้ ทำให้ชาวบ้านเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมประเพณี โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางของงาน ของกิจกรรม ชาวบ้านช่วยทางวัด สนับสนุนกิจกรรม กิจกรรมของทางวัด เช่น ในเรื่องของปัจจัย อาหาร แรงงานต่าง ๆ หากชาวบ้านมีงาน เช่น งานบวช งานศพ ก็จะไปช่วย ไปเยี่ยมเยียน ทั้งให้การสงเคราะห์ อนุเคราะห์ในกิจกรรมต่าง ๆ ของชาวบ้าน มายืมข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ในวัด อย่างเช่น ถ้วยชาม แก้วน้ำ कुลเลอร์ เต้นท์ อื่น ๆ เป็นการประสานประโยชน์ ในส่วนประโยชน์ตรงนี้ ทางวัดไม่มีการบอกบุญเรียไร จะเป็นรบกวนชาวบ้านมากเกินไป แต่จะได้รับการสนับสนุนทุกครั้งในการจัดกิจกรรม เพราะชาวบ้านมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์ ตอบแทนมาเมื่อทางวัดจัดงานชาวบ้านก็มาช่วยด้วยดี ทุกคนต่างพร้อมใจกันมาทำงาน มาร่วมกิจกรรมของทางวัด โดยเฉพาะในทุกวันพระจะมาทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนากัน มีพ่อชาว แม่ชาว มารักษา ศีลอุโบสถกันทุกวันพระ ๘ คำ ๑๕ คำ มาอยู่วัดก็จะช่วยปัดกวาดเช็ดถูทำให้วัดสะอาดสะอ้านขึ้น ๔)

ด้านบทบาทในการประเมินผล การร่วมกิจกรรม จะสำรวจประชาชนที่มาเข้าร่วมทุกครั้ง โดยการสังเกตดู พบปะพูดคุยไถ่ถาม จนทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ทุกครั้งที่มีการร่วมกิจกรรม จะให้พระเลขา ออกแบบสอบถามชาวบ้าน ทั้งเอกสาร และสัมภาษณ์ว่ามีความคิดเห็นอย่างไร หรือมีความพึงพอใจอะไรในการเข้าร่วมกิจกรรม จากการสรุปทำให้ทราบว่าชาวบ้านต่างยินดีให้ความร่วมมือ และเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวัดจัดขึ้น รวมไปถึงในวันสำคัญหรือวันหยุดทางราชการ ครู นักเรียน และผู้นำชุมชนต่างมาช่วยกันบำเพ็ญประโยชน์ทำความสะอาดวัด มาเวียนเทียน ทำบุญ รักษาศีล เจริญภาวนากัน การร่วมกิจกรรม จัดให้มีการประกวด เช่น การก่อดินพระเจดีย์ทรายในเทศกาลวันสงกรานต์ เป็นหนึ่งในคณะกรรมการ ก็ได้เห็นความตั้งใจ ร่วมไปถึงการร่วมมือกันในระหว่างครอบครัว พ่อ แม่ ลูก เห็นความรักความสามัคคีของชุมชน ทำให้วัยรุ่นในชุมชน เข้ามาร่วมกิจกรรมของทางวัดที่จัดร่วมกับชุมชน โดยเฉพาะผู้เฒ่าผู้แก่ จะมีความสุขที่เห็นลูกหลานมาให้ความเคารพให้ความสำคัญ อีกทั้งเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีแก่ครอบครัวในความกตัญญูทดแทนที่